

Kázeň z evanjelických večerných Služieb Božích, Bratislava (Nový kostol), utorok, 3. 12. 2024, 18.00 h, ES: 9, 26, 430, A 10, čít.: Zjav 1, 18; Žid 13, 8;
téma: **Trojaký príchod**

Židom 10, 19 - 25: „¹⁹ Keďže teda, bratia, máme dôveru, že vojdeme do svätyne skrze krv Ježišovu ²⁰ touto novou a živou cestou, ktorú nám otvoril cez oponu, to jest cez vlastné telo; ²¹ a keďže máme aj veľkého kňaza nad domom Božím: ²² pristupujme s úprimným srdcom, v plnosti viery ako takí, ktorí majú srdce očistené od zlého svedomia a telo obmyté čistou vodou. ²³ Pridržiame sa neochvejne vyznania nádeje, lebo verný je Ten, ktorý dal to zaslúbenie. ²⁴ A pozorujme sa vospolok, aby sme sa povzbudzovali k láske a dobrým skutkom. ²⁵ Neopúšťajme svoje zhromaždenia, ako niektorí majú vo zvyku, ale napomínajme sa, a to tým viac, čím viac vidíme, že sa približuje ten deň.“

Milí bratia a milé sestry!

Každý človek má svoju minulosť, prítomnosť a budúcnosť. V závislosti od veku a dispozícií však môže byť jedna z týchto troch vecí výraznejšia. Nechcem paušalizovať, no **starším ľuďom hrozí, že budú žiť**

prevažne v minulosti, v spomienkach na dávne časy. Koniec koncov, ak dobre nepočujú, nevidia a v majú výpadky pamäte, je pochopiteľné, že prítomnosť si veľmi nevšímajú. Budúcnosť im v prinesie smrť, čo samozrejme všetkým, no u starších je skorší príchod smrti pravdepodobnejší. Mnohí teda žijú prevažne v minulosti, v spomienkach na to, čo bolo.

Ľudia, ktorí si chcú užívať život a baviť sa, žijú prevažne v prítomnosti. Plne si vychutnávajú svoj súčasný život bez toho, aby sa pýtali, odkiaľ prišli, a bez toho, aby sa obávali, či vôbec zamýšľali, čo s nimi bude v budúcnosti.

Ambiciózni ľudia sa naopak zameriavajú predovšetkým na budúcnosť a tvrdohlavo hľadajú priamo dopredu na vysoké ciele, ktoré chcú dosiahnuť.

My kresťania sa nemusíme stať jednostrannými ani v jednom z týchto smerov. Náš Pán Ježiš Kristus, stredobod nášho života, je Pánom minulosti, prítomnosti aj budúcnosti. On je ten, „*ktorý je, ktorý bol*

a ktorý príde“, ako sa píše v knihe Zjavenia Jána (1, 8): „**Ja som Alfa a Omega, hovorí Pán Boh, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde, Vševládny.**“ Aj adventné obdobie, ktoré prežívame, smeruje náš pohľad trojako k príchodu nášho Pána:

**k adventu minulosti,
k adventu prítomnosti
a k adventu budúcnosti.**

Kristus prišiel na tento svet ako človek – Ježiš z Nazareta. Dnes Kristus prichádza ku kresťanom vo svojom slove a sviatostiach. A Kristus sa v posledný deň dejín sveta vráti v sláve a moci. Tento široký pohľad nám poskytuje aj list Židom. Vrcholí vetou: „**Ježiš Kristus ten istý včera i dnes i naveky**“ (Žid 13, 8).

Aj úryvok z 10. kapitoly listu Židom, ktorý sme počuli, sa zaoberá minulosťou, prítomnosťou a budúcnosťou našej viery. Ukazuje nám, ako nám Ježiš prostredníctvom obete svojho tela umožnil prístup k Bohu v minulosti. Hovorí o budúcom dni, ktorý sa blíži: o dni slávneho návratu nášho Pána.

Z tejto retrospektívy a z tohto predvídania potom vyplýva povzbudenie pre súčasný kresťanský život: **Udržujme si vieru, nádej a lásku!** Pozrime sa teraz bližšie na tieto tri perspektívy.

(1) Po prvé, my kresťania sa môžeme s veľkou radosťou pozerieť na minulý advent, keď Boží Syn prijal ľudské telo a obetoval sa za nás na zemi. List Židom nám vykresľuje obraz – nám už značne vzdialený – obraz chrámovej služby v dobe Starej zmluvy. Jeruzalemský chrám mal v strede zvláštnu budovu, svätyňu, do ktorej mohli vstupovať len kňazi. V svätyni, oddelenej oponou, sa nachádzala svätyňa svätých, do ktorej smel vstúpiť iba veľkňaz, a to raz do roka, vo Veľký deň zmierenia. Boh si svätyňu svätých vybral ako ústredný bod svojej prítomnosti.

Z listu Židom počujeme, že Ježiš nám umožnil voľný prístup do svätyne. Už nie sme závislí od sprostredkovania kňazov, ale môžeme sami predstúpiť pred Boha. Aj **cesta cez oponu, cesta do svätyne svätých – k Božiemu trónu – je voľná.** Keď bol Pán Ježiš kvôli

nášmu hriechu umučený a popravený na kríži, v okamihu jeho smrti sa opona v chráme roztrhla na dve časti. Ježišova výkupná obeť na kríži nás očistila od všetkých hriechov, urobila z nás kňazov a umožnila nám priamy prístup k Bohu. **Je až ťažké domyslieť túto úžasnú zvesť! Keďže sa Ježiš stal naším bratom, môžeme jednoducho ísť k Bohu a oslovovať Ho: „Otče“.** Pre každého z nás to Boh spečatil osobitným úkonom, ktorý nie je až tak ďaleko v minulosti: **krstom**.

List Židom to vyjadruje takto: „*pristupujme s úprimným srdcom, v plnosti viery ako takí, ktorí majú srdce očistené od zlého svedomia a telo obmyté čistou vodou.*“ Kým kňazi v Starej zmluve mohli vstúpiť do svätyne, museli najprv podstúpiť určité kultické obmytie a pokropenie. **Krstom sme raz navždy obmytí a pokropení Ježišovou krvou, aby sme mali prístup k nebeskému Otcovi.** Toto všetko nám ukazuje radostný pohľad späť do minulosti.

(2) Pohľad do budúcnosti je však pre veriacich rovnako obohacujúci. Môžeme s dôverou hľadiť dopredu na budúcnosť - Ježišov advent, na

deň, keď sa Ježiš opätovne vráti na zem. „*Vidíme, že sa približuje ten deň*“, čítame v liste Židom. Tento deň príde s desivými sprievodnými javmi, keď sa Ježiš zjaví so svojimi anjelmi vo veľkej sláve. **Smieme však vedieť: Náš drahý Pán príde, vezme nás k sebe a navždy nás spasí.** Podobne, ako vodič auta hľadá dopredu na cestu, no díva sa aj dozadu - do spätného zrkadla, i my **sa nezabúdajme pozeráť dopredu aj dozadu, tešiť sa na Pánov návrat a zároveň sa radowať z obete Ježiša Krista na kríži za nás a z nášho krstu!**

(3) Obe perspektívy nám však pomáhajú pre našu vieru v prítomnosti. Pomáhajú nám správne prijať Krista dnes, kedykoľvek k nám prichádza vo svojom slove a sviatostiach. Smieme očakávať Ježišov príchod, môžeme dôverovať, že je aj tu medzi nami, na týchto Službách Božích. Toto je Ježišov advent prítomnosti. List Židom to všetko nádherne spája: Pretože máme prístup k Bohu skrze obeť Ježišovho tela, „*pristupujme s úprimným srdcom, v plnosti viery ... pridržajme sa neochvejne vyznania nádeje, ... aby sme*

sa povzbudzovali k láske a dobrým skutkom. “

Toto všetko by sme mali robiť o to viac a intenzívnejšie vzhľadom na budúcnosť, „**čím viac vidíme, že sa približuje ten deň.**“

Služby Božie sú kľúčom k tomu, aby sme boli kresťanmi v dnešnej dobe. Sú srdcom života cirkvi, ba dokonca srdcom celého kresťanského života. **Na Službách Božích si pripomíname Kristovu obeť v minulosti. Tu sa pripravujeme na Jeho návrat. Tu prežívame svoju vieru v prítomnosti - v modlitbe oslavy Pána. Tu sa schádzame, aby sme sa „povzbudzovali k láske a dobrým skutkom“**, aby sme sa posilňovali v živote kresťanskej lásky.

Vtedy - v minulosti - ako aj teraz - v súčasnosti, však boli **prítomné i známky únavy.** Už vtedy boli v zbore členovia, ktorí si zvykli do nechodiť na Služby Božie. List Židom sa voči tomu stavia slovami: **„Neopúšťajme svoje zhromaždenia, ako niektorí majú vo zvyku, ale napomínajme sa.“** Tieto slová sú dnes **dôležitejšie ako kedykoľvek predtým.** Znaky únavy, pokiaľ ide o Služby

Božie, ktoré sú srdcom života cirkvi, sú zlé a vzbudzujú obavy, že prídu ešte horšie veci.

Bratia a sestry, **teším sa, že sa pravidelne smieme schádzať na Službách Božích počas všetkých nediel, sviatkov, ale aj v týždni.** Kiež to tak zostane aj naďalej, aby sme sa na Službách Božích stretávali spolu, najmä však s naším Pánom a Spasiteľom Ježišom Kristom, „*ktorý je, ktorý bol a ktorý príde*“. S Kristom, na trojaký príchod ktorého, nás upriamila aj dnešná zvesť. Amen.

*S použitím myšlienok Matthiasa Kriesera: **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár***